

[Miljøministeren]

glæde af, nemlig de danske strande og de danske klitter.

Knud Lind (FP):

Ja, der er en enkelt ting, for så vidt angår parkeringsafgifterne. Nu siger man ganske vist – og det er rettet til justitsministeren og ikke til miljøministeren – at man vil lave nogle skilte og vil informere igennem den tyske trafikradio m.v., men hvis det skal give en besparelse, og hvis man ikke skal komme ind i nogle uheldige episoder, håber jeg, man laver en speciel blanket på flere sprog med vejledning, for ellers er der reelt ikke nogen besparelse. Og hvis man stadig væk kører på den 14 dages frist med betalingen, er de pågældende jo nået til Frankrig inden. Derfor er der altså nogle problemer for så vidt angår betalingen, medmindre man siger med det samme, at pengene skal falde på stedet, så snart det er en udlænding, for ellers kan man ikke tilbageholde køretøjet, for det er kørt til Tyskland fra Rømø f. eks. Jeg vil gerne høre justitsministeren, hvorledes man agter at løse det spørgsmål.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg foreslår, at vi tager en drøftelse i udvalget om disse spørgsmål også, men det er klart, at hensigten med dette lovforslag er, at man har en sådan form for sanktionsmulighed – og det er det, lovforslaget lægger op til – at man ikke kommer i den situation, at køretøjet er over alle bjerge, inden man kan reagere.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Nu nævnede ministeren ikke noget specielt på dette område, og jeg hørte, at nogle ordførere mente, at man kunne springe udvalgsbehandlingen over. Det kan man også godt gøre, men hvis man ikke får ordnet dette problem, er vi nået lige vidt. For jeg ser reelt i dette her, at udenlandske køretøjer ikke kan køre efter de normale 14 dages bestemmelser vedrørende betaling af en parkeringsafgift, for så er det et illusorisk forslag at lave. Man må med det samme kunne inddrive sådanne bøder, for ellers kører det helt i yasken. Det har jeg altså ikke set der er taget højde for i bemærkningerne til forslaget, heller ikke for så vidt angår klitterne

derovre, hvor vi er endnu nærmere på den tyske grænse. Der ligger altså nogle problemer i dette lovforslag.

Formanden:

Jeg kan oplyse, at formanden er indstillet på at følge normal praksis, nemlig at foreslå forslagene sendt til udvalgsbehandling, når det er ønsket af ordførere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tinglysning. (Indeksbanerettigheder).

(Lovforslag nr. L 142. Fremsat 25/2 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):

Efter vedtagelsen af lov om indeksregulerede realkreditlån og lov om indeksregulerede lån til statsstøttet byggeri kan vi forvente, at indeksregulerede lån vinder indpas på låne markedet, naturligvis på realkreditens område, men formentlig også på andre områder, og dette lovforslag om ændring af tinglysningsloven skal alene ses som en tilpasning af tinglysningsloven til denne nye lånetype.

Ændringerne i tinglysningsloven består i hovedtræk af for det første etablering af en hjemmel for, at der i et efterstående pantebrev kan vedtages oprykning af et indekspantebrev, efterhånden som det afdrages eller indfries ved betalinger, der er tidsfæstede i pantebrevet. Det er i virkeligheden en

[Torben Lund]

parallel til reglen i tinglysningslovens § 40, stk. 3, som vi kender vedrørende de traditionelle pantebreve.

For det andet fastsætter lovforslaget retsforholdet mellem panthaverne i en fast ejendom, når der sker ombytning med et indeksslån inde i prioritetsordenen uden samtykke fra efterstående panthaver. Det er en regel, som ikke vil have betydning på realkreditens område, idet vi dér allerede har fastslået, at en indplacering med et indeksslån i prioritetsordenen altid vil kræve samtykke fra efterfølgende panthaver.

Det sidste, lovforslaget indebærer, er en præcisering af, at de sædvanlige rykningsklausuler vedrørende såvel offentlige som private lån ikke omfatter rykning for indekspantebreve, medmindre der udtrykkelig samtykkes fra panthaverens side.

Der er således alene tale om nogle tekniske tilpasninger og nogle reguleringer af forholdet mellem indekspanthaver og efterstående panthaver, og jeg går derfor ud fra, at forslaget meget hurtigt kan gennemarbejdes i retsudvalget, og at det vil finde bred tilslutning her i tinget også fra partier, som er modstandere af den finansieringsreform, som vi vedtog i sidste uge. Nu er indeksslåneene jo vedtaget, og jeg går derfor ud fra, at de praktiske tilpasninger til indeksslån kan ske ved en hurtig behandling i retsudvalget.

Vi kan fra vor side tilsiqe, at vi vil medvirke til en meget hurtig udvalgsbehandling, sådan at loven kan træde i kraft pr. 1. april 1982.

Hagen Hagensen (KF):

Det kan vel nok kaldes for en følgelovgivning til den lov, vi for kort tid siden fik om indeksobligationer, om en indeksslåneordning, men samtidig kan det jo siges, at dette lovforslag er et nødvendigt grundlag for, at indeksslåneordningen overhovedet kan komme i brug.

Gid det var så vel, som hr. Torben Lund sagde, nemlig at det var så overskueligt og nemt at klare disse ting. Hr. Torben Lund er en så meget yngre jurist, end jeg er, at han kan huske de kvaler, der er forbundet med forståelsen af netop den bestemmelse i tinglysningsloven, som nu skal til at laves om. Vi havde for et stykke tid siden her i tinget problemer i forbindelse med tinglysningslovens

§ 38, og når vi nu når til § 40, stk. 3, ved vi, hvilke vanskeligheder det volder dem, der endnu ikke har opnået den grad, som hr. Torben Lund og jeg har, som derfor kan sige, at nu har vi lov til at glemme de ting igen og spørge andre om dem.

Der er netop grund til, at vi skal spørge andre om, hvordan dette kommer til at virke. Det er svært stof. Og jeg har navnlig fæstet mig ved høringssvarene og ikke så meget ved selve lovteksten, og hvad der står i de meget fyldige bemærkninger, der er dertil, for dem må vi bede om simpelt hen at få oversat, så vi alle sammen forstår, hvad det er, vi går ind til her.

Jeg har fæstet mig ved høringssvarene, navnlig et par af dem, hvor Husmandsforeningerne siger, at det, man nu er ved at komme ind på her, yderligere vil hindre en umiddelbar forståelse af tinglysningsrettighederne og deres funktioner.

Jeg vil endvidere nævne en anden ting, nemlig at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd siger, at de er betænkelige ved, at man tilsidesætte indeksregulering i forbindelse med tvangsauktioner, et forhold, som vi nødvendigvis må gennemgå nøje.

Jeg vil også opholde mig ved, at Nationalbanken siger, at indeksslån er vanskelige at gennemskue for parterne, og at tinglysningsloven bærer præg af at være konciperet i en tid med stabile priser og lav rente, og at dens system kun vanskeligt lader sig forene med indeksslån.

Det er i øvrigt pengeinstitutterne, der går stærkest ind på en drøftelse af disse enkelte bestemmelser, og jeg forstår dem meget godt. For realkreditinstitutterne siger jo for deres vedkommende, at alt skal være i orden, før de udbtaler en eneste krone, og et af dem siger videre: hvis der ikke er meddelt de fornødne retsanmærkninger, regner vi med, at statskassen dækker, som man jo plejer at gøre, når der sker fejl ved tinglysningen.

Det er noget, der er meget væsentligt, for hvis denne indeksobligationslåneordning skal i gang og få virkning, er det først fornødne, at pengeinstitutterne fuldt ud kan overskue forholdene, for ellers lover jeg for, at ikke ét eneste byggelån vil komme i stand, når man ikke ved, om man kan dækkes ind bagefter, og det er jo det, det hele drejer sig om.

Derfor er det nødvendigt, at vi nøje gennemgår alle disse ting, der, som hr. Torben

[Hagen Hagensen]

Lund meget rigtigt bemærkede, både omhandler spørgsmålet om oprykning, om ombytning og om oprykningsklausuler. Det skal stå stjerneklart, ville man sige i gamle dage – nu skal det jo være krystalklart – for at det kan virke, men det må det også gøre.

Jeg vil, uanset at vi var imod indeksslåneordningen, medvirke til, at der kommer en acceptabel ordning ud af dette. Men vi må have fornøden tid, og derfor kan jeg ikke love, at vi kan blive færdige til den 1. april 1982, for så tror jeg, det bliver hastværk og lastværk. Det fremgår af høringssvarene, at de, der virkelig skal arbejde med disse ting, har haft al for kort tid til, at de overhovedet kan udtale sig om det. Det meste, domstolene har sagt, er, at det vil være særdeles arbejdskrævende for tinglysningsfuldmægtige og for fogder. Jeg skal lade være med at komme ind på enkeltheder herom, men det er ganske klart, at det, man ellers har tilstræbt, og som jeg forstår justitsministeren med rette har gjort, nemlig at få ikke-jurister til at føre tingbøger, kan blive en saga blot, hvis vi skal have disse ting op at stå.

Jeg tilsiger, at vi vil medvirke positivt til at få dem igennem på en ordentlig måde, men jeg kan aldeles ikke love noget om, at det skal blive her og nu.

Anders Andersen (V):

Jeg sad egentlig og blev lidt beroliget, da jeg hørte, hvor svært det var for selv jurister at forstå denne lovgivning, for jeg må indrømme, da jeg læste det igennem, at jeg ikke helt havde fattet, om det nu også dækkede det, der var nødvendigt.

Jeg kan sige, at det i hvert fald ikke for venstres vedkommende vil være sådan, at vi ikke vil medvirke til at gennemføre en lovgivning; når et flertal har vedtaget disse indeksoptioner, må det også være rimeligt, at tinglysningsloven tilpasses sådan, at de, der køber disse obligationer og får disse obligationer, har så sikker en grund under fødderne som muligt.

Derfor er det jo vigtigt, at hensynet til efterfølgende panthavere præciseres i loven, så der ikke kan være nogen misforståelse. Så vidt jeg har kunnet finde ud af det, har man vistnok stort set løst denne problemstilling i de ændringer, man foreslår, men derfor kan

det vel være rigtigt, at man under udvalgsbehandlingen får det uddybet mere.

Det, jeg nok er lidt usikker over for, er, hvordan retsstillingen vil være for køberen af disse indeksoptioner i tilfælde af, at der optræder tvangsauktioner, måske ikke den første tvangsauktion, men en ny tvangsauktion. Vil de så have tabt den indeksering, som har været løbende i den tid, der er gået? Der er nok nogle ting her, som der kan være grund til at se på, ligesom også overvejelser i forbindelse med akkordordninger må nøjere undersøges under udvalgsbehandlingen.

Det er stort set tekniske problemer, det drejer sig om, men også, som det er sagt, udviklede tekniske problemer; det tror jeg man må sige. Jeg synes, det ville være et vældigt fremskridt, hvis det var muligt at skrive det så klart, at almindelige mennesker kan forstå det, for det er jo i mange tilfælde almindelige mennesker, der kommer ind i billedet både som låntagere og som panthavere.

Jeg ved ikke, om man i justitsministeriet vil være i stand til i de oplysninger, man nødvendigvis må give udvalget, at udforme det sådan, at det kommer til at stå klarere.

Jeg kan i hvert fald sige for venstres vedkommende, at vi naturligvis vil medvirke til en saglig undersøgelse af det og også vil medvirke til lovforslagets gennemførelse, hvis det har fået det saglige indhold, som vi lægger vægt på, og giver den klaring af problemerne, som efter vor opfattelse er nødvendig, for at ingen skal komme i en situation, som de ikke havde kunnet forudse.

Inger Harms (SF):

I dette land er der jo tradition for, at man optager mere end ét lån i en ejendom, og at de efterstående panthavere betinger sig oprykningsret. Man har fundet, at dette også burde gælde for de nylig indførte indekserulerede pantebrev, og derfor foreligger dette forslag fra regeringens side. Man forudser desuden, at der vil være mange ønsker om at ombytte gamle pantebrev med de nye indekspantebrev, og derfor har man ved nogle ændringer i tinglysningslovens § 40 foretaget visse reguleringer og tilføjelser, der skulle ajourføre tinglysningsloven, som jo stammer fra 1926, så den svarer til de forhold, der hersker for pantebrev i 1982.

[Inger Harms]

Da lovforslaget ikke medfører økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige og tillige er en følge af de love, vi vedtog i sidste uge angående indeksregulerede realkreditlån, og som SF stemte for, vil vi også være positivt indstillede over for disse, så vi lover at se velvilligt på dem i udvalget og samtidig medvirke til en hurtig behandling.

Lawaetz (FP):

Vi er enige om, at dette er en helt nødvendig følgelovgivning, der skal gennemføres samtidig med loven om indeksslåne, og det vil sige, at det er ganske nødvendigt at behandle den hurtigt. Det er vi indforstået med. Jeg vil derfor nøjes med at pege på nogle af de helt praktiske ting, som også har været glimrende sagt af andre ordførere. Hvis det er lidt uforståeligt, er punkt ét naturligtvis, at man sikrer pantnaverens i overensstemmelse med den lov, man har i dag om sikring af pantnavere og rækkefølgen i pantbreve. Der kommer imidlertid nogle praktiske vanskeligheder. Teoretisk ser det godt nok ud, men der kommer en ny og samtidig ukendt faktor ind i billedet her.

Vanskelighederne vil opstå f. eks., hvis en andenprioritet, hvor der findes tre eller fire, udskiftes med et indekslån. Der er det intet problem, hvis de efterfølgende pantnavere siger ja, og det står også smukt skrevet, men jeg ser, der er spørgsmålstejn ved. Spørgsmålet er, hvor mange der vil sige ja; normalt vil man jo sige, at det vil man ikke, og så opstår det problem, som er det væsentligste.

Så står der videre, at tinglysningsdommeren derefter kan tinglyse et eller andet beløb – og dér kommer vi nok til det teknisk vanskeligste – som man foreslår må ansættes i kroner og øre.

Den næste vanskelighed er den situation, at indekslånets total overstiger det lån, der har været der i forvejen, for så står der, at resten rykker nederst – sådan har jeg forstået det. Der vil det igen blive en skønssag, og jeg tror, det er dér, man støder på størst vanskelighed, for hvilket kreditinstitut vil frivilligt stå nederst? Det er navnlig disse ting, man skal prøve på at fastsætte på en eller anden måde.

Man kan også forestille sig den situation, at indehaveren af private pantbreve, herun-

der lån i banker og sparekasser, skal ud og have en kassekredit i et firma. Når der findes nogle normale pantbreve og der pludselig kommer et indekslån, vil den samme problemstilling kunne opstå. Det vil sige, at man må se i øjnene, at man kommer ind i en lang række vurderingsspørgsmål, for pengeinstituttet vil vurdere, hvorledes indekslånet kommer til at fungere om fem eller om ti år. Jeg ved godt, det er meget vanskeligt at lovgive om det, men det må altså gøres så klart som muligt, så der bliver mindst muligt tilfældig vurdering i spørgsmålet.

Jeg ved ikke, om man kan gøre det grundigere, men der har været talt om, at der er noget af det, der er lidt uforståeligt, og derfor er det meget, meget vigtigt, at man laver dette her, så enhver kan forstå det og der ikke opstår en masse debatter rundt omkring i det praktiske liv. Det kræver altså, at vi er meget grundige med de spørgsmål, som nu er stillet her fra talerstolen. Dermed være ikke sagt, at det ikke skal gå stærkt. Fremskridtspartiet er indforstået med at behandle sagen ekspres.

Stubbjær Pedersen (CD):

Dette forslag er jo en følge af vedtagelsen af loven om indekslån, der nu er med til at sætte gang i hjulene i byggebranchen igen. Det er et meget teknisk forslag, men det må et sådant forslag vel nødvendigvis være. Jeg er nok ikke helt enig med hr. Hagen Hagensen, når han siger, at vi her skal have nogle paragraffer, der er så krystalklare, at alle og enhver skulle kunne forstå det. Jeg tror ikke, man kan lave jura, så alle og enhver kan forstå det, hvis det også skal være teknisk korrekt.

Men når vi ligesom forsøger at kigge igennem juraen og teknikken, er formålet med forslaget jo alene at sikre, at ingen kommer i klemme på grund af indeksoptioner samt andre former for indekspapirer.

Forslaget har jo været til høring hos alle de instanser, der kan tænkes at få med sagen at gøre, og stort set alle er positivt indstillet over for den foreslåede ændring, måske bortset fra bemærkningen om, at forslaget ikke medfører økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Hertil vil jeg sige, at skulle det vise sig, at det kommer til at koste lidt ekstra at administrere denne lov,

[Stubbjær Pedersen]

er CD i hvert fald villig til at se på det problem. Under alle omstændigheder er det småpenge set i forhold til de positive beskæftigelsesmæssige virkninger og den deraf følgende økonomiske gevinst for staten, som vedtagelsen af loven om indeksslån medfører.

Som sagt er det et meget teknisk forslag, og derfor er der naturligvis også mulighed for at stille en stribe af spørgsmål under udvalgsarbejdet, men jeg har indtryk af, at det er så godt og solidt gennemarbejdet i ministeriet, at det ikke vil blive nødvendigt med så mange spørgsmål.

CD vil i hvert fald medvirke til et hurtigt udvalgsarbejde, så loven kan træde i kraft som planlagt den 1. april.

Endelig vil jeg pege på, at der fra nogle partiers side har været rejst kritik af loven om indeksslån, netop fordi man mente, at en ændring af tinglysningsloven var nødvendig. Nu er ændringen her, og på denne baggrund håber jeg, at alle partier vil være med til en hurtig og effektiv udvalgsbehandling.

Aase Olesen (RV):

Af og til kan man ved festlige lejligheder i retsudvalgssammenhæng høre retsudvalgets jurister påskønne, at der er så mange medlemmer i retsudvalget, som ikke er jurister, og jeg kan sige, at det radikale venstres medlem og stedfortræder hører til den værdifulde del af retsudvalget, som ikke er jurister. Derfor glæder det mig meget, at juristerne nu siger, at det gælder om her at lave en lov, som vi også kan forstå, for i virkeligheden er det altså lovgivning for almindelige mennesker. Derfor synes jeg, det var udmærket, at hr. Hagen Hagensen fremhævede, at det, det her drejede sig om, var at prøve at få gjort dette her forståeligt under udvalgsarbejdet, for det er hårdt kost for os at læse, især bemærkningerne. Jeg skal derfor ikke komme ind på tekniske spørgsmål, men vil stille et mere politisk spørgsmål vedrørende en lille del af bemærkningerne, nemlig hvor der i den første spalte på side 3 står:

»Efter retspraksis er der ikke noget til hinder for tinglysning af indeksregulerede pantebreve, såfremt indeksreguleringen på forhånd er fastlagt på en sådan måde, at der ikke senere kan rejses tvivl om, hvorledes reguleringer skal foretages.«

Da jeg var kommet så langt, tænkte jeg: ja, det er nok præcis det, det drejer sig om, for man kunne måske nok spørge, om man nu er sikker på, at man med det forlig, man har indgået, har fået fastlagt, hvordan reguleringerne skal foretages på en sådan måde, at folk ikke er i tvivl om det. Men så ser jeg til min forbavsel, at der derefter står: »Indekspantebreve er imidlertid hidtil kun oprettet i meget begrænset omfang.« Så snakker man pludselig om omfang og ikke forståelighed eller klarhed, og jeg ville egentlig godt spørge ministeren, hvad det er for en kortslutning, der i mine øjne er sket her. Har man fundet frem til en regulering, der er forståelig, eller har man ikke? Og skyldes dette lovforslag, at indekspantebreve ikke hidtil har været almindelige, men at man nu regner med, at de bliver det? Jeg ved ikke, om vi kan få noget svar, men ellers kan vi måske få det under den tekniske gennemgang, vi nu skal have sammen med lovforslagets fædre i retsudvalget efter dette møde.

Jeg kan tilsige det radikale venstres medvirken i udvalgsarbejdet. Vores stilling til lovforslaget som sådant vil jeg gerne have lov til at forbeholde mig, indtil dette udvalgsarbejde er forbi.

Wilhelm (VS):

Vi var ikke med til at gennemføre indeksfinansieringen, fordi der i vores øjne var nogle alvorlige mangler ved den, men det er klart, at en følgelov i retning af denne er nødvendig, og den havde i øvrigt være nødvendig meget snart, også selv om man ikke havde gennemført indeksfinansieringen af realkredit, fordi vi må forvente indekspapirer på det private marked, som det også er nævnt i bemærkningerne.

Vi kan støtte lovforslaget, formodentlig også, når vi har kigget på det i detaljer, men det er klart, at der er grund til at kigge nærmere på det.

Inge Krogh (KrF):

Jeg erindr mig, at jeg engang som medicinsk student talte med en af mine kammerater, der studerede jura, og vi diskuterede så, hvem der nu havde det vanskeligste studium. Så sagde jeg: det må jeg da absolut have, for det, du studerer, altså juraen, er dog i hvert fald skabt af mennesker, så det må da kunne

[Inge Krogh]

forstås. Dertil sagde hun: hvilke mennesker har lavet det! Og jeg må indrømme, at jeg synes, der kan være meget uforståeligt, det har jeg lært i retsudvalget.

Der er også, som det har været omtalt flere gange, vanskelige regler i det foreliggende lovforslag, der er en følge af, at man nu kan optage indeksregulerede lån. Der er forskellige regler om prioritetsfølgen og beskyttelsen af andre panthavere. Noget af det tror jeg nok jeg forstår, men jeg glæder mig i hvert fald til at få en dybere forståelse af det hele i retsudvalget.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg takker for en næsten helt generelt positiv modtagelse af selve lovforslaget; jeg tror, det eneste forbehold kom fra det radikale venstre. Jeg vil i særlig grad sige tak til dem, der har givet udtryk for, at de vil medvirke til, at forslaget kan gennemføres hurtigt. Der er jo tale om, at vi her er en slags serviceorgan, kan man sige, i forhold til de beslutninger, folketinget tidligere har truffet, og det pålægger os selvfølgelig den forpligtelse at søge at få dette forslag gennemført, så det kan få den virkning, som de øvrige lovforslag, der er vedtaget her, forudsætter. Men jeg må samtidig erkende, at det er et kompliceret forslag, når man kigger teksten igennem.

Vi vil meget gerne medvirke til at gøre det mere forståeligt, det kan vi bestemt drøfte i udvalget, men vi må nok konstatere, som hr. Stubkjær Pedersen var inde på, at fordelene ved det en gang imellem uforståelige fagsprog er, at det til gengæld er klart for dem, der først og fremmest skal arbejde med det, og jeg tror – det lå vel i og for sig også i hr. Hagen Hagensens bemærkninger – at det netop inden for dette område er næsten umuligt at skrive tingene således, at alle kan forstå det. Vores minder fra det juridiske studium taler vel i og for sig for denne opfattelse, for vi måtte bruge adskillige dage for at forstå tinglysningsloven, og der var vist endda nogle, der ikke forstod den fuldstændigt, selv efter adskillige dages intense studier, så det lykkes nok ikke at gøre dette fuldt forståeligt for alle, men vi skal naturligvis medvirke til, at det sker i videst muligt omfang. Dermed har jeg også knyttet en kommentar til de bemærkninger, som hr. Hagen Hagen-

sen kom med vedrørende Husmandsforeningernes bemærkninger.

Nationalbanken taler mere generelt om, at tinglysningsloven er udformet i en tid, der forudsatte de mere traditionelle former for lån, og det er jo rigtigt. I den forbindelse nævner Nationalbanken muligheden for en totalrevision af tinglysningsloven. Det lå ikke i bemærkningerne fra de konservatives ordfører, og jeg tror heller ikke, at vi skal bruge denne anledning til en totalrevision. Vi må se, hvordan disse nye låneformer virker, hvilket omfang de får, og så finde ud af, om der er behov for en totalrevision, når vi har fået erfaringerne.

Hr. Anders Andersen nævnte spørgsmålet om obligationskøberens retsstilling i tilfælde af en tvangsauktion. Når det drejer sig om pantebreve i forbindelse med obligationsudstedelser, er obligationskøberen skilt fra kreditor, og det betyder, at når der opstår tab for en realkreditinstitution og herigennem for en obligationsudsteder, adskiller det sig ikke fra den nuværende situation, hvor det afgørende er de reserver, som realkreditinstitutionerne har. Men også det spørgsmål vil vi naturligvis kunne drøfte i retsudvalget.

Jeg siger tak til fru Inger Harms og til hr. Lawaetz, som tilsagde en hurtig behandling, og det samme gælder naturligvis hr. Stubkjær Pedersen.

Med hensyn til de økonomiske og administrative konsekvenser har vi i justitsministeriet en anden opfattelse end den, der er kommet til udtryk i nogle af høringssvarene. Vi føler os overbevist om, at der ikke i forhold til den gældende retstilstand, der jo også er problemfyldt i nogle relationer, vil blive tale om det, man kan kalde væsentlige administrative eller økonomiske konsekvenser, ja, vi mener faktisk, at der stort set ikke vil blive tale om nogen i forhold til den gældende retstilstand. Men også forklaringen på dette er teknik, og den foreslår jeg at vi giver i retsudvalget.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren, fordi han så klart har givet udtryk for, at vi nok skal skynde os, men at der til gengæld også skal komme noget ordentligt ud af det.

Vi har talt om, at det er svært stof, og jeg kan naturligvis godt forstå fru Inge Krogh,

[Hagen Hagensen]

der talte om, hvad der var værst at læse, det studium, der var hendes, det medicinske, eller det, jeg valgte i sin tid, juraen. Jeg undrede mig såmænd over, at fru Inge Krogh ikke troede, at det var teologien, der var det sværeste at fatte, fordi det ikke havde noget konkret, man kunne tage fat på hverken af den ene eller den anden art. Nu vel, lad det være.

Men jeg vil godt lige sige, at vi i udvalget faktisk må gøre en indsats for at få dette gjort så klart, at det kan forstås af dem, der skal have med det at gøre, og det er jo ikke blot dem, der sidder på tinglysningskontorer, i fogedretter og andetsteds. Jeg er lidt tvivlende over for ministerens bemærkning om, at man ikke tror på, det vil medføre administrative og økonomiske byrder, for det tror jeg det vil, forudsat at indeksslåneordningen får et bare nogenlunde stort omfang; men det kan vi se nærmere på.

Jeg vil godt lige kvittere over for fru Aase Olesen, der, som hun sagde, hører til de værdifulde medlemmer af retsudvalget, der ikke er belemret med engang at have læst jura. Vi værdsætter meget den sunde fornuft, som også kommer til udtryk hos dem, der ikke har været igennem juraens kvaler, så vi skal nok få noget ud af det sammen. Det, der står for mig som det helt væsentlige ved dette, er, at vi må sørge for, at vi ikke på grund af tidknaphed kommer til at lave noget, der er forkert, som ikke tjener omsætningen, og som ryster den tillid til tingbøgerne, som har været så afgørende gennem de mange år, der er gået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Socialudvalget (16/3 82):

Udtræder: Mette Groes (S)

Ny stedf.: Helle Algreen-Ussing (S)

Miljø- og planlægningsudv. (16/3 82):

Udtræder: Arne Jensen (S)

Ny stedf.: Helle Algreen-Ussing (S)

Det politisk-økonomiske udv. (17/3 82):

Udtræder: Glensgård (FP)

Ny stedf.: Thorndahl (FP)

Markedsudvalget (17/3 82):

Udtræder: Tang Sørensen (FP)

Nyt medl.: Halvgaard (FP)

Retsudvalget (17/3 82):

Udtræder: Arne Melchior (CD)

Ny stedf.: Stubkjær Pedersen (CD)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 18. marts 1982, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen oplåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.42